

เทศน์เช้า วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ วันนี้วันสำคัญของชาติ วันนี้เป็นวันเกิดของในหลวงรัชกาลที่ ๙ เป็นวันชาติ วันนี้เราระลึกถึงไข่มุก วันนี้วันสำคัญ วันนี้วันสำคัญของชาติ เราเกิดในชาตินี้ไง คนที่จะทำบุญกุศล เพราะเราระลึกถึงบุญคุณของท่าน เวลาเราระลึกถึงบุญคุณของท่าน คนเรามีกตัญญูกตเวทิตะ

เวลาอพยพนะ เวลาอพยพไป คนจีนอพยพเขามาด้วยกัน ขึ้นที่เมืองไทย ขึ้นที่อินโดนีเซีย ขึ้นที่ฟิลิปปินส์ ขึ้นที่มาเลเซีย เขาบอกว่า แหม! เสียหายไม่ได้ขึ้นเมืองไทย ไม่ได้ขึ้นเมืองไทย

คนที่มาขึ้นเมืองไทยคือคนที่มีอำนาจวาสนา มีอำนาจวาสนาเพราะอะไร เพราะขึ้นเมืองไทยมันมีสิทธิเสรีภาพ มันมีโอกาสทำมาหากิน มันมีโอกาสทั้งสิ้น เห็นไหม

แต่เราเกิดที่นี่ ถ้าเราเกิดที่นี่ เราเกิดที่นี่ เกิดในประเทศอันสมควร ถ้าเกิดในประเทศอันสมควร คนเกิดที่ไหนก็แล้วแต่ เขาได้เชื้อชาตินั้น เวลาเชื้อชาตินั้น เวลาเชื้อชาตินั้นถ้าผู้นำที่ไม่ดี เวลาผู้นำที่ไม่ดี มีระบบเศรษฐกิจ เขาอพยพๆ

ดูอพยพกันสิ ที่เขาอพยพกันเพราะว่าเขาไม่มีความสุข ความยาก เขาขัดสน เขาขาดแคลนของเขา เราเกิดมา เราเกิดในประเทศอันสมควร ในประเทศอันสมบูรณ์ เรามีผู้นำที่ดี แล้วผู้นำที่ดีทำให้ชาติสงบร่มเย็นไง ถ้าชาติสงบร่มเย็น คนมีโอกาสทำมาหากิน มีความสุข ความสุขของเรา ความสุขมันมาจากไหน ความสุขมาจากผู้นำที่ดีงามไง

ถ้าผู้นำที่ดีงาม ประเทศร่มเย็นเป็นสุข ถ้ามีความขัดแย้ง มีการแก่งแย่ง มีการชิงดีกัน เราจะทำอะไรกัน มีแต่หว่าดระแวง มีแต่วิ่งหนี มีแต่คอยดูแลกัน หาความปลอดภัยๆ ความปลอดภัยในชีวิต

เวลาสัตว์ เวลาฆ่าสัตว์ๆ เวลาเราคิดของมนุษย์เองไง สัตว์มันเกิดมาเป็นอาหารของมนุษย์ สัตว์มันเกิดเป็นอาหารของมนุษย์ สัตว์มันว่าอย่างนั้นไหม สัตว์มันก็รักชีวิตของมันทั้งสิ้น เราเป็นคน คนเป็นอาหารของยักษ์ ยักษ์กินคนๆ ไง

เวลายักษ์กินคน เมื่อก่อนเราก็กล้วยักษ์ใช้ไหม แต่ในปัจจุบันนี้นะ เวลาไต่กิเลสในหัวใจ ใช้อวิชชา ใช้อภัยตัวใหญ่ที่มันกัดกินหัวใจเรา นั่นสำคัญกว่า

ถ้ามันสำคัญกว่า คูสิ แม่แต่พระเจ้าตากสินฯ พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกฯ เวลากู้ชาติๆ กู้ชาติไว้เพื่อถวายองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กู้ชาติไว้เพื่อพระพุทธศาสนา กู้ชาติไว้ละ

ชาติ ศาสนา

เวลาศาสนา วันสำคัญทางศาสนานะ วันวิสาขะ วันมาฆะ วันอาสาฬหะ วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเพราะมันมีกิจกรรมเกิดขึ้นในวันนั้น วันนั้นเขาทำคุณงามความดี เขาประพฤติปฏิบัติกัน แล้วเขามีความสุข

วันที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ เกิด ตรัสรู้ ปรีณิพพาน

วันอาสาฬหบูชา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรม แสดงธรรมๆ ธรรมโอสธเพื่อชาวพุทธๆ ไง อัมมจักข พุทธัญญาโกณัฏฐะเวลาฟังเทศน์แล้วมีดวงตาเห็นธรรมๆ

วันมาฆบูชา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบวชให้เอหิภิกขุ แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นผู้สั่งสอนเอง เป็นพระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์

วันสำคัญๆ ไง นี่วันสำคัญของชาติ ชาติในพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนให้มีการทำคุณงามความดี

วันนี้เราจะลึกถึง เราจะทำคุณงามความดี เราทำบุญกุศลเพื่อในหลวง แต่ทำบุญกุศลก็เพื่อหัวใจของเรา หัวใจที่พุทธะๆ นี่ไง

พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานนะ เวลาทำความสงบของใจ ทำความสงบของใจเหมือนกัน ถ้าทำความสงบของใจ สัมมาสมาธิคือจิตมันสงบระงับ เห็นไหม เหมือนกับสังคมที่ร่มเย็นเป็นสุขไหม

สังคมที่มีการขัดการแย้ง มีการแก่งแย่งชิงดี สิ่งนั้นมีแต่ความทุกข์ความยากใจ หัวใจของเรา ความคิดลบ กิเลสตัณหาความทะยานอยาก ความน้อยเนื้อต่ำใจ ความทุกข์ความยาก

ธรรมโอสธๆ สัจธรรมๆ นะ มันเป็นเช่นนั้นเอง มันเป็นเช่นนั้นเอง มันเป็นเช่นนั้นเพราะว่า จริตนิสัย เพราะการกระทำ เพราะได้สร้างสมมา เธออย่าคิดอย่าทำจนเป็นนิสัยของเธอ เธออย่าคิดอย่าทำ ทำคุณงามความดีสิ่งใดมา มันก็จะฝังหัวใจมา ถ้าฝังหัวใจมามันก็คิดแต่เรื่องดีงาม คิดแต่เป็นคนที่ดีไ้ คนที่ดีเขารู้จักผิดชอบชั่วดี ถ้ารู้จักผิดชอบชั่วดีแล้ว นั่นนะเป็นคนที่มีสติสัมปชัญญะ คนที่แยกแยะได้ คัดแยกได้ว่าอะไรดีงามหรือไม่ดีงามไ้

เวลาเราเกิดมาแล้วศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นพระไตรปิฎก เป็นคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไ้ แล้วสิ่งที่ดีงามๆ เราจะคิดให้มันดีงามๆ แต่มันคิดไม่ได้ คิดไม่ได้ไ้ ความที่คิดไม่ได้ จริตนิสัย สิ่งที่ยึดมั่นสมมาในหัวใจนั้นนะ แล้วมันขัดมันแย้ง มันมีความทุกข์ความยาก เหมือนกัน เหมือนกันนะ

เราพยายามทำความสงบของใจเข้ามาเพื่อหาพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานไ้

แต่ในผลของวิญญะๆ เวลาเราเกิด เราเกิดในประเทศอันสมควร เราเกิดมา สิ่งที่ดีงามๆ วันนี้อันชาติ ท่านสร้างคุณงามความดีไ้มาก สร้างคุณงามความดีไ้มากจนโลกต้องยอมรับนะ วันดินแห่งโลกก็เพราะอะไร เพราะว่าการวิจัย การกระทำของท่าน ดินที่มันเสียไปแล้ว ดินที่มันใช้ไม่ได้ ฟันฟูขึ้นมาได้ วันดินของโลก ใครเป็นคนทำ

สิ่งที่เศรษฐกิจพอเพียงๆ ต่อไปเขาก็จะยอมรับกัน เศรษฐกิจพอเพียงก็มาจาก พระพุทธศาสนานี้ไ้ มีรู้จักมักน้อย รู้จักสันโดษ รู้จักการกระทำของตน รู้จักต่างๆ ถ้ามันรู้จักตัวมันเองแล้วนะ ความสุขไม่ต้องไปหาที่ไหน ความสุขมันอยู่ที่หัวใจนี้ไ้ มันมีความมักน้อย มีความสันโดษของมัน มันมีความสุขของมัน

เราเกิดมาเราปรารถนาความสุข เกลียดความทุกข์ไ้ แล้วเราว่าสิ่งที่เราแสวงหาอันนั้นจะเป็นความสุขๆ ไ้ สิ่งที่เราแสวงหาความสุขมันขับเคลื่อนไปโดยกิเลสตัณหาความทะยานอยากไ้ มันก็ไปเอาฟืนเอาไฟมาเผาผลาญหัวใจของเรา เห็นไหม

แต่ถ้ามันมีบุญมีกุศล เวลามันคิดมันน้อยสันโดษของมันนะ เราหามาได้มากน้อยแค่ไหน เรามีความประหยัดมัธยัสถ์นะ รู้จักเก็บไว้ใช้ตอนเผ่าตอนแก่ตอนชรา มันมีความสุขไปตลอดชีวิตนะ นี่ไง ถ้ามันมีความสุข เศรษฐกิจพอเพียงๆ ใจ แล้วฝนเทียม ฝนเทียมมันไปหมดนะ

เราจะบอกว่า มันไม่ใช่เพราะเราโง่เง่าเต่าตุ่น รำลือ พังข้าวลือแล้วเชื่อตามๆ กันไป คนนะ กว่าจะเป็นผู้ให้ได้นะ แล้วคนที่เป็นผู้ได้แล้วมีสติปัญญาขึ้นมา สร้างผลงานไว้ละ สังคม สังคมเขายอมรับ กว่าที่เขาจะยอมรับได้

นี่ไง พระโพธิสัตว์ๆ พระโพธิสัตว์ทำคุณงามความดี ทำคุณงามความดีแต่ละภพแต่ละชาติ แล้วหัวใจมันคงนะ ใครจะเสียด ใครจะสี้ ใครจะทิ่ม ใครจะตำนะ ยัม เรื่องของเขา เพราะหัวใจมันคงใจ

แต่ถ้าเป็นเราใจ ทุกคนบ่นหมดนะ ทำดีไม่ได้ดี ทำดีไม่ได้ดี หยิบอะไรเป็นขึ้นเป็นอัน อยากได้รางวัล อยากได้สายสะพาย ท่านก็เลยทำสายสะพายไว้ให้ใจ ใครทำความดีต้องได้สายสะพาย ทุกคนทำคุณงามความดี แล้วทำคุณงามความดีต้องมีเครื่องชักนำ แต่ของท่าน ใครให้สายสะพายละ

เวลาท่านจะให้สมณศักดิ์ หลวงตาท่านพูดประจำนะ แต่เดิมหลวงตาท่านได้สมณศักดิ์ แล้วตั้งแต่ท่านอาจารย์วันเครื่องบินตก เขาก็เอาตำแหน่งนั้นๆไปให้หลวงตา หลวงตาท่านเอาไปคืนนะ เอาไปคืนสมเด็จพระสังฆราชวาสน แล้วท่านพูด ท่านเล่าให้ฟังใจ

สิ่งนี้สมณศักดิ์ มันเป็นเครื่องเชิดชูคนที่ทำคุณงามความดีมีคุณธรรม ฉะนั้น เอาไปให้คนที่เขาต้องการ เขาอยากได้ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เขาทำคุณงามความดี แต่ของกระผมไม่ต้องผมทำทั้งชีวิต มอบชีวิตให้กับศาสนา

ท่านพูดอย่างนั้นนะ เวลาท่านได้สมณศักดิ์ครั้งแรกท่านเอาไปคืน แต่พอท่านทำคุณงามความดีไว้มากมายมหาศาล ในหลวงท่านพยายามจะขอรับรองใจ ขอรับรองว่าจะถวายสมณศักดิ์ท่านอีก ตอนท่านทำโครงการช่วยชาติฯ

ท่านบอกว่า ในหลวงท่านพูดว่า สิ่งที่ทำคุณงามความดีๆ สิ่งที่ดีสมควรดีมันไม่มีใครให้ได้ ยกเว้นแต่ราชา กษัตริย์เท่านั้น เป็นบุญกุศลของคนคนเดียว ไม่มีใครทำได้ๆ ขอให้ท่านรับเพื่อเป็นบุญกุศลของท่าน หลวงตาท่านถึงรับสมควรดีอันนั้นไง

ธรรมดาสมณศักดิ์ท่านไม่รับ ทำความดีทิ้งเหว ทำความดีทิ้งเหว เราไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น ไม่ต้องการความตอบแทนใดๆ เลย ทำดีเพื่อความดี มันจะดีจริงในหัวใจใจ คนที่เขามีความดีในหัวใจเขาเป็นอย่างนั้นไง

นี่ไง ที่บอกว่าท่านเป็นสิทธิของท่าน ท่านถึงทำสายสะพาย ใ้เราก็ต้องได้รับสายสะพายแล้วจะทำคุณงามความดี แต่ของท่านไม่ต้อง ท่านเป็นคนให้ด้วย ท่านเป็นผู้นำด้วย ท่านทำประโยชน์กับโลกด้วย แล้วชักนำสังคมให้ทำคุณงามความดีด้วย

แต่ใ้พวกปากหอยปากปูมันก็ทิ่มมันก็ตำใจ มันทิ่มตำ มันจะเอาแบบมันคิดใจ เป็นวิทยาศาสตร์ หนึ่งบวกหนึ่งเป็นสอง เป็นวิทยาศาสตร์หมด

แต่ไม่ กรรมดี กรรมชั่วนะ เวลาฆ่าสัตว์ เวลาเราทำผิดพลาดไป การฆ่าสัตว์ๆ ปาณาติปาตาฯ เป็นอาบัติปาราชิกนะ เวลาฆราวาสก็ศีล ๕

ถ้ายุคโบราณของเรา วัวควายของชาวชนบทมันเป็นแรงงานที่ช่วยเรามาทั้งชีวิตนะ เขาไม่ฆ่า เขาเลี้ยงมันจนตาย ตายเสร็จแล้วเขายังทำศพ เก็บศพมันไว้ เก็บร่างมันไว้ ไม่กิน ไม่ทำอะไรร่างมัน เห็นไหม แม้แต่สัตว์

เวลาปาณาติปาตาฯ ทำลายสัตว์ เป็นศีล ๕ ขาดศีล ๕ ขาดศีล ๕ ใจ แต่เวลาสัตว์ใหญ่ สัตว์มีคุณ ช้างอย่างนี้ มันมีคุณกับชาติ สัตว์มีคุณ สัตว์เหมือนกัน ชีวิตหนึ่งเหมือนกัน ฆ่าแล้วมันก็ปาณาติปาตาฯ เหมือนกัน แต่บาปกรรมไม่เหมือนกันไง

สัตว์ที่มีคุณ มันเคยช่วยเหลือเรา มันเคยดูแลเรา มันทำให้เรามีอาหาร มีทุกอย่าง แล้วเวลามันพลัดพรากจากไป เสียใจไหม สิ่งนี้มันจะเท่ากันได้อย่างไร มันเท่ากันไม่ได้หรอก

นี่วิทยาศาสตร์ใจ หนึ่งบวกหนึ่งเป็นสอง ต้องเสมอภาค

นี่ยังไม่เสมอภาคเลย นิว้คนเกิดมานิว้ไม่เท่ากันหรอก คนเกิดมาจริตนิสัยไม่เหมือนกัน ให้คนละหนึ่งบาทๆ เท่ากัน คนหนึ่งหนึ่งบาทมีค่ามาก คนหนึ่งหนึ่งบาท เอ็งดูถูกกูหรือ ให้บาทเดียว

หนึ่งบาทๆ ให้ทุกคนคนละหนึ่งบาท เสมอภาคใหม่ ประชาธิปไตยหนึ่งเสียงๆ จริงหรือ เสียงเล็ก เสียงใหญ่ ยึดที่หนึ่งสามร้อยเสียง นี่กระแสโลกใจ วิทยาศาสตร์เิง

เวลาคนที่มคนตำนคิดแบบนี้ มันคิดแบบว่าเป็นวิทยาศาสตร์ๆ แต่มันไม่ได้คิดหรอกว่า คนที่เขาบุญกุศลเขาได้สร้างสมมาแค่ไหน สิ่งี่สร้างสมมา คนร่ำคนรวยอยากมีบุตร อยากมีคนสืบสกุล มีไ้ยากๆ ไ้คนจนๆ เป็นแถบเลย เวลาปลามันไ้ที่หนึ่งเป็นแสนๆ ตัวเลย นี่เวลาสัตว์ ปลา นี่เิง มันจะเท่ากันตรงไหน แล้วเวลามันมา มันมาจากไหน

นมาจากนั้น มันมาจากว่า ที่เราทำบุญกุศลกันนี้เิง เพราะเราเชื่อในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เิง แล้ววันนี้ด้วยระลึกถึงท่าน ด้วยระลึกถึงคุณงามความดี ด้วยระลึกถึงว่าท่าน ค้มครองดูแล นี่ระลึกถึง สิ่งี่ทำคุณงามความดีถึงกันๆ เิง

เรามีบุญมีกุศล เราเชื่อในพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาเวลาสอน บุปเพนิวาสนุสติญาณ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ ก่อนที่จะมาเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ พระเวสสันดรทำไปมันมากมายมหาศาล แล้วมีประเพณีแห่ง พระเวสๆ

ไ้นั่นมันเป็นที่มาไ้ใหม่ คำว่า “ที่มา” เวลาคนเกิดๆ คนเกิดมาแล้ว อย่างเช่นเราเกิดมาแล้ว เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เราเกิดในประเทศอันสมควรนะ เราเกิดในประเทศมีราชาที่ค้มครองดูแลเรานะ มันเป็นบุญเป็นกุศลของเราแล้วแหละ ไ้บุญกุศลมันดี เป็นราคาไ้ไ้

คนเรามันต้องให้ไปอยู่เมืองนอก ให้ไปอยู่เขมร ให้เขมรแดงมันฆ่าล้างเผ่าพันธุ์อย่างนี้ ให้ไปอยู่ที่ไหน เวลาเขาฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ เชื้อชาติ คนละสัญชาติ ฆ่าๆๆ

พระพุทธศาสนาไม่มี พระพุทธศาสนานะ เวย่อมระบับด้วยการไม่จองเวร สิ่งมีชีวิตทุกอย่าง สิ่งมีชีวิตนะ สิ่งมีชีวิตทุกชีวิตมันรักชีวิตมันทั้งสินนะ แต่เวลาถึงคราวถึงวาระของมันไป สิ่ง

ที่มีชีวิต แล้วมีชีวิตแล้วเกิดในประเทศอันสมควรหรือไม่สมควร มีความเชื่ออย่างใด นับถือศาสนาใด เหมือนการเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ

การเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เกิดในภพใดชาติใด อยู่อย่างใด กินอย่างใด ใช้อาหารอย่างใด เกิดเป็นมนุษย์ กวฬิงการหาร อาหารที่เรากินกันอยู่นี้ ถ้าเป็นเทวดา อินทร์ พรหมมันเป็นวิญญานาหาร ถ้าเป็นพรหมเป็นผัสสาหาร มันต้องมีอาหาร ไม่มีอาหารดำรงชีพอย่างไร

ชีวิตนี้คืออะไร ชีวิตนี้คือพลังงาน พลังงานคืออะไร พลังงานตั้งอยู่บนเวลา แล้วเวลามันหิวมันโหย เวลามันกระหาย มันจะสืบต่อชีวิตอย่างไร แล้วเราเกิดเป็นมนุษย์ขึ้นมาหนึ่งชาติ เวลามันตายไปแล้วมันไปไหน มันไปไหนมันก็อยู่ที่บุญที่กรรม อยู่กับการกระทำนี้ไง พระพุทธศาสนาสอนอย่างนี้ไง

เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา แล้วเกิดในประเทศอันสมควร วันสำคัญๆ เรายังระลึกถึง การระลึกถึง กตัญญูกตเวทิตะเป็นเครื่องหมายของคนดี

เวลาในครอบครัวมีลูกมีหลานขึ้นมา อยากให้ลูกเป็นคนดี อยากให้ลูกเป็นคนดี ถ้าเรามีสติปัญญาเราก็สั่งสอน พ่อแม่ ความเป็นอยู่พ่อแม่เป็นตัวอย่างทั้งนั้นนะ เด็กมันจำทั้งสิ้น แล้วไปโรงเรียนอบรมสั่งสอน ทุกโรงเรียนก็อยากให้เป็นคนดีทั้งสิ้น แต่ในสังคมทุกสังคมมีทั้งคนดีและคนเลว

ไอ้คนเลวๆ ไอ้คนเห็นแก่ตัว ไอ้คนคิดว่ามันทำอะไรแล้วไม่มีใครรู้ ไม่มีใครเห็น มันทำสิ่งใดแล้วมันคิดว่ามันสมควรปรารถนานะ เวิร์กทั้งนั้นนะ

ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว

ทำดีต้องได้ดีแน่นอน แน่นนอน แต่ความดีๆ ความดีมันมีสูงขึ้น ละเอียดขึ้น ดีงามขึ้น ดีงาม อย่างหลวงตา ครูบาอาจารย์ของเราทำความดีทั้งเทว ทำความดีทั้งเหว เขาไม่ติดใจ ไม่ติดในความดี ไม่ติดในการยกย่องสรรเสริญบูชา โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ มีขบถตายเพราะลาภ

ไอ้คนที่ไปติดตรงนั้นนี่คือโมฆะ โมฆะคือจิตใจว่างเปล่า ไม่มีสิ่งใดเป็นสมบัติของตน จึงจำเป็นจะต้องอาศัยคนเชิดชูบูชา แต่ถ้าเป็นความจริงๆ ขึ้นมาแล้ว โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อม ลาภ มียศเสื่อมยศ ธรรมะเก่าแก่

เวลาครูบาอาจารย์ของเราท่านทำความดีเพื่อความดี แล้วความดีนั้น ทำบุญกุศลแล้ว สบายใจใหม่ เราทำคุณงามความดีแล้วปลดปล่อยใหม่ อันนี้สำคัญ บุญกุศลมันเป็นอย่างนั้น

ไม่ใช่บุญกุศล มันอยู่ที่वासना ไอ้ที่ว่าคนจะร่ำจะรวย จะมั่งมีศรีสุข อยู่ที่वासनाด้วย คนเราเกิดมานะ มีบุญกุศลด้วย มีอำนาจวาสนาด้วย ถ้าอำนาจวาสนา จังหวะมันให้ผลของมัน มันก็เป็นวาระไง นี่เป็นวาระ เห็นไหม

สิ่งที่เป็นวาระ กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ชื่อ กรรม กัมมพณฺธุ กัมมปฏิสรโณ กรรมเป็นเผ่าพันธุ์ กรรมเป็นแดนเกิด กรรมเป็นที่พึ่งอาศัย

อาศัยอะไร

ทำงานก็ได้ตั้งค์ ทำผิดก็ติดคุก นี่ไง มันให้ที่พึ่งที่อาศัย แล้วเราทำของเรามาดีแล้ว เราทำของเราดีแล้ว แล้วเราพึ่งอาศัยอะไร

ในมุมมองของเรา เห็นไหม สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี คนไปเที่ยวรอบโลกเลย ทำงาน เก็บเงินทั้งชาติเลย เกษียณแล้วจะไปรอบโลก พอไปรอบโลกกลับมาแล้วได้อะไร เอ็งก็ตายอยู่ในนี้ไง

แต่ความสุขหาได้ที่กลางหัวใจนี้

พ่อแม่เห็นลูกประสบความสำเร็จ เห็นลูกมีความสุข พ่อแม่มีความสุข เห็นไหม ความสุขเกิดจากหัวใจนี้ เกิดจากในครอบครัวเราอบอุ่น ครอบครัวเราพร้อมเย็นเป็นสุข นี่ครอบครัวนะ

แล้วพอเข้ามาสู่ใจของตน สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี จิตสงบ ในครอบครัว ในสังคมมันสงบพร้อมเย็น เราก็สงบระงับ เราไม่เดือดร้อน แต่ความคิดในใจมันก็วิตกกังวลนะ ตายแล้วจะไปไหน เกิดมาทำไม มันทุกข์มันยากของมัน เห็นไหม

ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศึกษาแล้วนั้นเป็นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศึกษาให้ทรงจำธรรมวินัย ศึกษาไว้ให้ประพฤติปฏิบัติ

เวลาเราจะประพฤติปฏิบัติ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ ถ้าจิตมันสงบระงับเข้ามา มันเป็นความมหัศจรรย์ๆ ของที่ค้นหาได้ อยู่ทีกลางหัวใจนี้ อยู่ในห้วงนี้ เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์

สิ่งมหัศจรรย์ของโลก ๗ อย่าง ๘ อย่างนะ จิตของคนที่มีอยู่ ๗,๐๐๐ กว่าล้านคนมันมหัศจรรย์ทั้งนั้นเลย แต่มันส่งออกหมดเลย มันไม่เคยเห็นมันเลย มันไม่รู้จักมันเลย มันเลยไม่รู้จักสมาธิ

สมาธิคือจิตตั้งมั่น จิตที่สงบระงับเข้ามา

ดูสิ เราเกิดเป็นคน เราเป็นคนเหมือนกัน มีกายกับใจๆ มีความรู้สึกนึกคิดเหมือนกัน แต่คนที่ทำความสงบ จิตเขาไม่คิด จิตที่เป็นอิสระ จิตในร่างกายเรานี่แหละ เวลามันสงบเข้ามามันจะเกิดความมหัศจรรย์ๆ โคตรมหัศจรรย์เลย เพราะมันจะ เอ้อะ! แล้วจะฝังใจไปจนตาย

ใครทำความสงบได้นะ แล้วพยายามทำบ่อยๆ ครั้งเข้า เวลาคนใกล้จะตายเขาจะเข้ามาตรงนี้

คนโบราณบอกว่าคนตายให้คิดถึงพระ ให้คิดถึงพุทโธฯ ใ้มันมันเป็นสัญลักษณ์ แต่ถ้าคนเข้ามาถึงความสงบ นี่พุทโธจริง คิดถึงพระจริง แล้วได้พระจริง

คนโบราณบอก คนใกล้ตายให้พุทโธไว้ ใ้มันถึงพระไว้

เอ็งนึกถึงพระได้ เอ็งนึกแต่เรื่องสัญลักษณ์ เรื่องภาพ เรื่องการศึกษา แต่ถ้ามันเป็นจริงนะ มันเป็นจริงในใจของมัน เห็นไหม พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน มันถึงมหัศจรรย์ไป สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี ไม่มี แล้วจิตมันอยู่ที่กลางหัวใจเรา

แต่ตอนนี้มันทุกข์ ทุกข์อะไรเท่ากับกิเลสมันบ่อนไม่มี ทุกข์อะไรเท่ากับกิเลสมันขุดคุ้ยใจเราไม่มี แล้วตอนนี้พุทธะ จิตของเรา มี แต่โดนกิเลสพญามาร ตัณหา ภวตัณหา วิภวตัณหา ความอยากได้อากดืออยากเด่น ความที่มันไม่เข้าใจว่าเป็นของดีก็พยายามผลักไสมันไป แล้วถ้าตัณหามันอยู่ในตัวมันเองมันก็เผากรุ่นในตัวของมันเอง เพราะมันมีเชื้อไข เห็นไหม

แต่ถ้าเป็นความจริงๆ เวลาทำความสงบของใจมา มันวางตรงนี้ได้ชั่วคราว เพราะมันไม่มีอะไรอะไรแห่ย์ อะไรคอยไปทำให้มันเคลื่อนไหว ถ้าทำให้มันเคลื่อนไหว มันก็เป็นอิสระ พอเป็นอิสระ ถ้ามีสติสัมปชัญญะมันก็รู้ อ้อ! สัมมาสมาธิเป็นอย่างนี้ ถ้ามันไม่มีสติสัมปชัญญะ มันเป็นสัญลักษณ์ มันว่างๆ

เขาสอนให้ว่างๆ ก็เลยคิดว่างๆ

ความคิดนั้นมันก็เป็นความคิดว่าง ไม่ใช่ตัวมันว่าง พยายามทำความคิดให้ว่าง มันก็เลยไม่เป็นจริง มันก็เลยไม่เคยเจอความมหัศจรรย์ มันก็ไม่เคยเจอความผั่งใจ มันไม่เคยเจอความจริง มันพูดถึงความจริงไม่เป็น มันไม่มีผลของความจริงใจ มันเลยว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ แล้วก็เหี่ยวเขา ให้เขาสอยสะพายแล้วก็ลากกันไป ว่างๆ อย่างนั้นหรือ

แต่ถ้าว่างๆ ความจริงมันมันคงในตัวมันเอง นี่พุทธรະ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี แล้วจิตเราในหัวใจนี้ไม่มีใครค้นเจอ ปฏิบัติเกือบเป็นเกือบตาย ทำสมาธิก็ยังไม่ได้

พอทำสมาธิได้นะ เวลาเขาไปถามปัญหาหลวงตาใจ ไม่ต้องบอก ไม่ต้องบอก รู้หมด

ถ้ามันทำสมาธิได้ คนอื่นหลอกไม่ได้แล้ว เพราะอะไร เพราะมันพูดไม่เหมือนเรา มันเห็นไม่เหมือนเรา มันพูดไปตามกระแสโลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ มันเป็นกระแสสังคม เป็นอุปาทานหมู่ เป็นอุปาทานๆ ไม่เป็นความจริง

ถ้าเป็นความจริงเป็นเอกเทศ มันเป็นเอกเทศเพราะอะไร เพราะจิตของเรา การกระทำของเรา แล้วใครจะเหมือนเราไม่ได้ ลายนิ้วมือของคนเหมือนกันไม่ได้ ลายพิมพ์จิต ลายพิมพ์กรรมยิ่งกว่านั้น ไม่มีเหมือนกันหรอก ไม่มี

ฉะนั้น สัมมาสมาธิ ความว่างถึงเป็นอจินไตย ๔ ไง อจินไตย ๔ คือจิตว่างนี้ด้วย อจินไตยๆ อจินไตย พุทธวิสัย กรรม โลก ฌาน อจินไตยเพราะมันยิ่งใหญ่ไ้ แล้วยิ่งใหญ่ที่ไหนล่ะ

ยิ่งใหญ่มันยิ่งใหญ่เป็นกระแสใช้ไหม แต่พอมันเข้าถึงพุทธรະเรา ยิ่งใหญ่กลางหัวใจ ยิ่งใหญ่อยู่ในกูนี้ กูรู้ กูเข้าใจ แต่ถ้าไม่รู้ก็เป็นเหยื่อต่อไป

วันนี้วันสำคัญของชาติ แล้วก็เป็นวันสำคัญของความเป็นมนุษย์เราด้วย เราก็มีหัวใจเหมือนกัน เราก็มีพุทธะเหมือนกัน เราเป็นชาวพุทธ เราชะลึกพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์เป็นแก้วสารพัดนึก รัตนตรัยของเรา แล้วพุทธะกลางหัวอกของเราด้วย

วันนี้วันชาติ ชาติไทย แล้วชาติของเรา ชาติ ภูมิชาติ ชาติในใจดวงนี้ รักษาดูแลเพื่อประโยชน์กับใจดวงนี้ เอวัง